

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 4. april 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 339 (Alm. del) efter ønske fra Rosa Lund (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 339:

Er det ministerens opfattelse, at der i praksis i forhold til personens muligheder for på et senere tidspunkt i sit liv at indrejse og/eller få opholdstilladelse i Danmark er en forskel på, om en person idømmes et tidsbegrænset indrejseforbud eller et indrejseforbud for bestandig, hvis personen har statsborgerskab i Afghanistan, Eritrea, Irak, Pakistan, Somalia eller Syrien? Der henvises til artiklen »Mindretallets ord i landsretten chokerede jura-professor: »Det er jo helt vanvittigt, hvis det bygger på et luftkastel««, Politiken, den 28. marts 2024.

Svar:

1. For så vidt angår adgangen til at indrejse i Danmark følger det af udlændingelovens § 3 a, at alle udlændinge, der har et gældende indrejseforbud i Danmark, skal have visum for at indrejse og opholde sig her i landet. Dette gælder uanset udlændingens statsborgerskab, og uanset om udlændingen er i besiddelse af et Schengenvisum udstedt af et andet Schengenland.

Hvis ansøgeren har et gældende indrejseforbud, kan der som udgangspunkt ikke meddeles visum i tiden fra udrejsen og indtil indrejseforbuddets udløb.

Ved behandlingen af en visumansøgning fra en udvist udlænding, der har et gældende indrejseforbud, tages der hensyn til den pågældendes tilknytning her til landet, længden af indrejseforbuddet, forløbet af den medgåede tid fra udrejsen, baggrunden for udvisningen mv. Hvis den udviste har overtrådt indrejseforbuddet, gives som udgangspunkt altid afslag på visumansøgningen.

Er ansøgeren udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig, kan visum alene udstedes i helt ekstraordinære tilfælde. Til sådanne ansøgere kan der ikke udstedes visum i de to første år efter udrejsen, medmindre ansøgerens tilstedeværelse i Danmark er bydende nødvendig, f.eks. hvis ansøgeren skal vidne i en retssag, hvor retten skønner, at ansøgerens tilstedeværelse er af væsentlig betydning for sagens gennemførelse, eller ved akut alvorlig sygdom hos en herboende ægtefælle eller

2. april 2024

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2024 - 5453
Akt-id 2671350

mindreårigt barn, og hvor hensynet til den herboende afgørende taler for udstedelse af visum til den udviste ansøger.

Efter udløbet af de første to år efter udrejsen kan der alene udstedes visum, når ganske særlige grunde taler derfor, f.eks. ved alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende nærtstående familie.

Er ansøgeren udvist ved dom med indrejseforbud for 12 år, 6 år eller 4 år, kan visum i denne periode alene meddeles, hvis der er en ganske særlig grund, f.eks. alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

Forud for meddelelse af visum til en person, der ved dom er udvist med indrejseforbud for bestandig, indhenter udlændingemyndighederne fra politiet oplysning om risikoen for, at den pågældende under et ophold her i landet vil begå ny kriminalitet. I tilfælde, hvor ansøgeren har et gældende tidsbegrænset indrejseforbud, indhenter udlændingemyndighederne fra politiet oplysning om risikoen for, at den pågældende under et ophold her i landet vil begå ny kriminalitet, når det vurderes relevant. Foreligger der en sådan risiko, kan dette indgå som et særdeles vægtigt argument imod meddelelse af visum. Det kan tillige tillægges betydning, hvis udsendelsen af den pågældende var problematisk.

I de tilfælde, hvor der er grundlag for at meddele visum, selv om ansøgeren har et gældende indrejseforbud, vil visummet altid blive meddelt med territorial begrænsning til Danmark (VLTV).

En visumpligtig udlænding, der tidligere har haft et indrejseforbud til Danmark, og som søger om et Schengenvisum til Danmark, skal opfylde de samme betingelser, som en visumpligtig udlænding, der ikke har haft et indrejseforbud til Danmark. Udlændingen skal således bl.a. opfylde de grundlæggende indrejsebetingelser, der følger af Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, litra a, c, d og e, om bl.a. ikke være indberettet til Schengeninformationssystemet (SIS) som uønsket eller udgøre en trussel for Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller nationale sikkerhed eller sundhed. Det bemærkes i den forbindelse, at en indberetning i SIS skal slettes, når den udløber, jf. artikel 40, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/161 af 28. november 2018.

Det gælder endvidere generelt, at visummyndighederne ved behandlingen af en ansøgning om visum herudover bl.a. skal lægge vægt på, om ansøgeren udgør en risiko for ulovlig indvandring, og om ansøgeren agter at forlade medlemsstaternes område før udløbet af det visum, der ansøges om, jf. visumkodeksens artikel 21, stk. 1, og stk. 3, litra d. Myndighederne skal ved vurderingen heraf bl.a. lægge vægt på tilgængelige oplysninger om ansøgerens situation i hjemlandet, eventuelle tidligere ophold i Danmark eller andre Schengenlande, formålet med det planlagte ophold samt eventuel tilknytning til herboende personer. Endvidere skal myndighederne lægge vægt på oplysninger om de generelle forhold i ansøgerens hjemland samt kendte immigrationsmønstre.

En visumansøger kan meddeles visum, hvis myndighederne efter en samlet vurdering af alle de relevante omstændigheder jf. visumbekendtgørelsens § 16, stk. 1, vurderer, at ansøgeren utvivlsomt har til hensigt at forlade Schengenlandene inden visummets udløb.

Myndighederne vil således i alle tilfælde i forbindelse med behandlingen af en visumansøgning indledningsvis skulle vurdere, om det efter en konkret vurdering er ubetænkeligt at meddele ansøgeren visum. Hvis det konkret vurderes, at ansøgeren utvivlsomt har til hensigt at forlade Schengenlandene inden visummets udløb, kan myndighederne meddele ansøgeren visum. Hvis det derimod ikke kan anses for ubetænkeligt at meddele ansøgeren visum, f.eks. fordi det må anses for tvivlsomt, om ansøgeren har til hensigt at rejse hjem inden visummets udløb, skal myndighederne dernæst foretage en vurdering af sagen under hensyntagen til, hvilken hovedgruppe ansøgeren tilhører og bl.a. meddele afslag, hvis ansøgeren ikke tilhører den persongruppe, der, i henhold til praksis for den givne hovedgruppe, som udgangspunkt kan gives Schengenvisum.

De visumpligtige lande er placeret i de enkelte hovedgrupper ud fra en generel vurdering af risikoen for, at statsborgere fra de pågældende lande anses for at udgøre en immigrationsrisiko i Danmark og i de øvrige Schengenlande.

Hovedgruppeinddelingen relaterer sig alene til behandlingen af visumansøgninger og dermed ikke til ansøgninger om opholdstilladelse.

Afghanistan, Eritrea, Irak, Pakistan, Somalia og Syrien er alle lande placeret i hovedgruppe 5. Det kan således ud fra en immigrationsrisikovurdering generelt være vanskeligere at opnå visum, hvis en visumansøger er statsborger i et af disse lande.

Der foretages dog som nævnt ovenfor altid en konkret vurdering af visumansøgerens forhold, og kun i tilfælde, hvor der er tvivl om ansøgerens hensigt om at udrejse igen, vil hovedgruppeinddelingen indgå i vurderingen.

Den omstændighed, at ansøgeren måtte være fra et af de nævnte seks lande og tidligere har haft et indrejseforbud, medfører ikke i sig selv, at det er vanskeligere at opnå visum. Vurderingen af det forhold, at en ansøger tidligere har haft indrejseforbud, vil alene relatere sig til det begåede forhold og ikke til ansøgerens nationalitet.

Vurderingen af indrejseforbuddet vil således ske uafhængigt af visumansøgerens nationalitet, men ansøgerens nationalitet kan have betydning for den indledningsvis vurdering af en visumansøgning i forhold til immigrationsrisikoen.

2. Det er et grundlæggende krav for at få opholdstilladelse i Danmark, at ansøgeren ikke er omfattet af en af udelukkelsesgrundene i udlændingelovens § 10. Bestemelsen gælder for alle, der søger om opholdstilladelse, dvs. uanset hvilken nationalitet ansøgeren har, og uanset om ansøgeren tidligere har opholdt sig i Danmark og i den forbindelse er blevet udvist ved dom med et indrejseforbud.

Det følger således f.eks. af udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 1 og 2, at en udlænding ikke kan gives opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

For udlændinge, der i forbindelse med udvisning ved dom er meddelt et tidsbegrænset indrejseforbud, der endnu ikke er udløbet, eller et indrejseforbud for bestandig, gælder endvidere som det klare udgangspunkt, at de ikke kan meddeles opholdstilladelse i Danmark, hvis de indgiver en ansøgning fra udlandet.

Det følger således af udlændingelovens § 10, stk. 4, 1. pkt., at en udlænding, der har indrejseforbud, jf. § 32, stk. 1, nr. 1, ikke kan meddeles opholdstilladelse efter § 8, stk. 3, og §§ 9-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, dog tidligst 2 år efter udrejsen. Kravet om, at der skal være forløbet 2 år fra udrejsen, før der kan meddeles opholdstilladelse, fraviges dog, hvis det er påkrævet for at overholde Danmarks internationale forpligtigelser.

Udlændinge med et tidsbegrænset indrejseforbud, der er udløbet, kan søge om opholdstilladelse i Danmark på lige vilkår med andre udlændinge.

Hvis udlændingemyndighederne i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse, ikke finder grundlag for at udelukke ansøgeren efter udlændingelovens § 10, og den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne for den type af opholdstilladelse, der er ansøgt om, vil den pågældende blive meddelt opholdstilladelse i Danmark.

Kaare Dybvad Bek

/

Øzlem Akar